

”Lovsangsølgen”. - En ny hjertelovsang? Eller risiko for den åndelige død?
Immanuel Fuglsang, Danmark

Før vi prøver at svare på disse alvorlige spørgsmål, skal vi standse for nogle eksempler fra Bibelen.

Johs. Åbenbaring 3,1: *Og skriv til englen for menigheden i Sardes: Dette siger han, som har Guds syv ånder og de syv stjerner: Jeg kender dine gerninger. Du har ord for at leve, men er død.*

Amos 5,21-23: *Jeg hader og forkaster jeres fester, jeg bryder mig ikke om jeres festdage. Når I bringer mig jeres brændofre og afgrødeofre, tager jeg ikke imod dem, og måltidsofre af jeres fedekvæg vil jeg ikke se. Fri mig for lyden af dine sange, dine harpers klang vil jeg ikke høre!*

Esajas 1,13-14: *Bring ikke flere tomme afgrødeofre, røgelsesoffer væmmes jeg ved. Nymånedag og sabbat, festforsamling — jeg kan ikke udholde festdag og ondskab; jeg hader jeres nymånedage og fester, de er blevet en byrde, jeg ikke kan bære.*

Flere andre eksempler kunne nævnes. Men det tror jeg ikke er nødvendigt for at anskueliggøre mit anliggende. Hvorfor stiller jeg så de spørgsmål, der står over denne andagt? Jo, også vor situation kan være helt anderledes, end vi selv tror.

Kan det tænkes, at meget af den nyere såkaldte ”lovsangsølge” kan være udtryk for, at vi mennesker tror, vi kan skabe noget, som tilsyneladende mangler i mange kristne forsamlinger i disse år? Her er der imidlertid en stor risiko for, at vi misforstår Guds måde at arbejde på. Sand bibelsk lovsang opstår nemlig ikke ved blot at ændre lidt på formen, melodien og lydstyrken. GUD SELV MÅ SKABE LOVSANGEN. Selve ordet SKABE betyder ”at frembringe af intet”. Det må altså ske ved GUDS ORD. Og så er det slet ikke sikkert, at alle vil høre og tage imod.

Denne kendsgerning er også tydeligt beskrevet i Bibelen, hvor vi bl.a. kan læse følgende om den sande lovsang, Johs. Åbenbaring 14,3: *Og de synger en ny sang foran tronen og de fire levende væsener og de fireogtyve ældste, og den sang kunne ingen lære undtagen de ét hundrede og fireogfyrrer tusind, som er købt fri af jorden.*

Det er altså ikke alle, der kan synge sand bibelsk lovsang. Man må være frelst af Jesus. Og det er man ikke automatisk, selv om man i det ydre tilslutter sig en kristen forsamling, Matt. 25,1-13: *Da skal Himmeriget ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen. Fem af dem var tåbelige, og fem var kloge. De tåbelige tog deres lamper med, men ikke olie.*

Hvordan skal vi da finde vej i en åndelig forvirret tid? Vi må tilbage til en forkyndelse af både Guds kærlighed og Guds hellighed. Tilbage til prædikenens dårskab. En forkyndelse hvor synden er en fjende, som adskiller fra Gud og sådan, at syndernes forladelse bliver det allermest dyrebare for mig. Da vil jeg gerne synge lovsang. Men det sker ikke ved at vi forsøger - så at sige - ”at skyde en genvej til lovsangen”. Jeg er bange for, at vi kan være med til at frembringe ”tåbelige brudepiger” i stedet for ”genfødte, levende kristne”. Vi er i stor nød. Må Gud forbarme sig over os!

(Artikel af Immanuel Fuglsang, Danmark - Shafan 27-10-16)